

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 9. března 2012 — Google Spain, S.L., Google, Inc. v. Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González

(Věc C-131/12)

(2012/C 165/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Google Spain, S.L. a Google, Inc.

Žalovaní: Agencia de Protección de Datos (AEPD) a Mario Costeja González

Předběžné otázky

1) Co se týče věcné působnosti směrnice 95/46/ES ⁽¹⁾, a tedy i španělské právní úpravy o ochraně údajů:

1.1) Je třeba vykládat jako existenci „provozovny“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 95/46/ES situaci, kdy nastane některý nebo některé z těchto případů:

— dodavatelská společnost internetového vyhledávače vytvoří v členském státě pobočku nebo dceřinou společnost určenou k podpoře prodeje a k prodeji reklamního prostoru internetového vyhledávače, který zaměřuje svou činnost na obyvatele tohoto státu,

nebo

— mateřská společnost označí dceřinou společnost, která má sídlo v tomto členském státě, jako zástupce a správce dvou konkrétních rejstříků vztahujících se k údajům o zákaznících, kteří uzavřeli smlouvu na reklamu s uvedeným podnikem,

nebo

— pobočka či dceřiná společnost usazená v členském státě předává mateřské společnosti, která se nachází mimo Evropskou unii, žádosti a požadavky, které jí zasílají dotčené osoby a příslušné orgány v souvislosti s dodržováním práva na ochranu údajů, i když uvedená spolupráce se uskutečňuje dobrovolně?

1.2) Je třeba vykládat čl. 4 odst. 1 písm. c) směrnice 95/46/ES v tom smyslu, že dochází k „používání prostředků umístěných na území zmíněného členského státu“,

— pokud vyhledávač používá k vyhledávání a indexování informací obsažených na webových stránkách umístěných na serverech tohoto členského státu roboty nebo „pavouky“ (*web crawlers*)

nebo

— pokud využívá doménové jméno vlastní členskému státu a uzpůsobuje hledání a výsledky s ohledem na jazyk tohoto členského státu?

1.3) Lze dočasné uložení informací indexovaných internetovými vyhledávací považovat za používání prostředků ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) směrnice 95/46/ES? V případě kladné odpovědi na tuto poslední otázku, lze toto kolizní kritérium považovat za splněné, pokud podnik odmítá prozradit z konkurenčních důvodů místo, kde uchovává tyto indexy?

1.4) Nezávisle na odpovědi na předchozí otázky a zejména pro případ, že by Soudní dvůr dospěl k závěru, že kolizní kritéria stanovená v článku 4 směrnice nejsou splněna,

je s ohledem na článek 8 Listiny základních práv Evropské unie třeba uplatnit směrnici 95/46/ES ve věcech ochrany údajů v členské zemi, kde se nachází těžiště střetu a kde lze účinněji chránit práva občanů Evropské unie?

2) Co se týče činnosti vyhledávačů jako poskytovatelů obsahů v souvislosti se směrnicí 95/46/ES o ochraně údajů:

2.1) V souvislosti s internetovým vyhledávačem společnosti „Google“, který jako poskytovatel obsahů vykonává činnost, jež spočívá v tom, že vyhledává informace zveřejněné nebo uvedené na síti třetími osobami, automaticky je indexuje, dočasně je ukládá a nakonec je dává k dispozici uživatelům internetu v určitém preferenčním pořadí, i když zmíněné informace obsahují osobní údaje třetích osob,

je třeba vykládat popsanou činnost tak, že spadá pod pojem „zpracování údajů“ uvedený v čl. 2 písm. b) směrnice 95/46/ES?

2.2) V případě kladné odpovědi na předcházející otázku a stále v souvislosti s výše popsanou činností, je třeba vykládat čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES v tom smyslu, že společnost, která spravuje vyhledávač „Google“, je třeba považovat za „správce“ osobních údajů obsažených na webových stránkách, které indexuje?

2.3) V případě kladné odpovědi na předcházející otázku, může vnitrostátní orgán pro dohled nad údaji (v daném případě Agencia Española de Protección de Datos), když chrání práva obsažená v čl. 12 písm. b) a v čl. 14 písm. a) směrnice 95/46/ES, vyžadovat přímo po vyhledávací společnosti „Google“, aby odstranil svou indexaci u informací uveřejněných třetími osobami, aniž se předem nebo zároveň obrátí na majitele webových stránek, na nichž se zmíněná informace nachází?

2.4) V případě kladné odpovědi na tuto poslední otázku, vyloučila by se povinnost vyhledávačů chránit tato práva, kdyby informace obsahující osobní údaje byly uveřejněny třetími osobami v souladu se zákonem a byly by ponechány na původních webových stránkách?

3) Pokud jde o rozsah práva na odstranění a na námitku v souvislosti s právem být zapomenut, vyvstává tato otázka:

3.1) Je třeba právo na výmaz údajů a právo na blokování údajů, upravená v čl. 12 písm. b), a právo na námitku upravené v čl. 14 písm. a) směrnice 95/46/ES vykládat tak, že se subjekt údajů může obrátit na vyhledávače, aby zabránil indexaci informací týkajících se jeho osoby a uveřejněných na webových stránkách třetích osob, a domáhat se toho, aby tyto informace nebyly uživateli internetu známy, pokud má za to, že ho tyto informace mohou poškodit, nebo pokud si přeje, aby byly zapomenuty, ačkoli se jedná o informace, které byly uveřejněny třetími osobami v souladu se zákonem?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 19. března 2012 — Pensionsversicherungsanstalt v. Peter Brey

(Věc C-140/12)

(2012/C 165/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pensionsversicherungsanstalt

Žalovaný: Peter Brey

Předběžná otázka

Je nutné považovat vyrovnávací příplatek za „dávku sociální pomoci“ ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 (¹)?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS; Úř. věst. L 158, s. 77.

Žaloba podaná dne 23. března 2012 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-143/12)

(2012/C 165/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Wilms a S. Petrova, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Francouzská republika tím, že opomenula vydat povolení podle článků 6 a 8, přezkoumat, a případně aktualizovat stávající povolení a dbát, aby veškerá stávající zařízení byla provozována v souladu s požadavky článků 3, 7, 9, 10 a 13, jakož i čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2 směrnice IPPC, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění (směrnice IPPC) (¹);

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 5 odst. 1 směrnice IPPC přijmou členské státy nezbytná opatření zajišťující, že se příslušné orgány na základě povolení podle článků 6 a 8 nebo na základě přezkoumání, případně aktualizace podmínek postarají, aby stávající zařízení byla provozována v souladu s požadavky článků 3, 7, 9, 10, 13, čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2 směrnice IPPC, a to do 30. října 2007.